

Beste clubleden,

graag zou ik jullie een vertelseltje willen brengen. Is het een sprookje of is het eerder een nachtmerrie of ergens tussenin? U mag het met mij mee beslissen.

Er was eens een gezellig voetbalclubje, ja zelfs een heel gezellig voetbalploegje. Ze voetballen langs de Neteboorden niet zo ver van de grote kerk en ze doen dat niet onaardig. In enkele jaren tijd is dat voetbalclubje uit het dal gekropen en heeft het terug een stekje verdiend op de nationale kaart.

En zo mocht dit clubje ook weer aan een nieuw seizoen beginnen in de zomer van 2009 met aan het hoofd een nieuwe roerganger. Die roerganger plaatste zijn pionnetjes knap op het veld en jawel, de trein was vertrokken. De pionnetjes op het veld vervulden hun taak met verve. Er stond een team dat voor elkaar vocht en liet zien dat het clubje heel wat in zijn mars had. Na tien wedstrijden stond het clubje fier aan de leiding in het klassement. Alles leek peis en vrede. Er werd zelfs al stiekem gehoopt op een trapje hoger. Eind november werd er weliswaar twee keer verloren tegen een rood-witte buurploeg en tegen een blauw-witte ploeg uit een dorp met een heerlijk biertje. Maar er was geen vuiltje aan de lucht. Het clubje ging de winterstop in met een knappe voorsprong van vier puntjes op die laatstgenoemde ploeg.

Maar, edoch, die winterstop duurde dit jaar ietsje langer en er was blijkbaar ook van alles aan het broebelen. De roerganger had plotsklaps beslist dat hij twee van zijn pionnetjes niet meer wilde gebruiken. De raad der wijzen kon niet anders dan hem volgen.

Nadat in het land der Waas nog wel werd gewonnen tegen het nummer laatst in het klassement begon de motor van de ploeg plotsklaps te sputteren. Het mooie spel was weg, kansen waren schaars, ... De roerganger keek er naar en ging ook eens kijken in de Hoge Straten. En jawel, daar zag het er ook wel mooi uit. Hij vertelde dit aan enkele van zijn pionnetjes en zelfs aan enkele van zijn maarschalken en jawel, die vonden het ook wel leuk in de Hoge Straten. De raad der wijzen diende dan ook te beslissen dat het roer niet meer in goede handen was.

Helaas was het schip tegen dan al in woelige wateren beland. En daaruit zou het niet meer kunnen ontsnappen. Het goede spel van de heenronde was volledig weg. Sommige pionnetjes leken nog maar een schim van zichzelf. Het werd een mistroostig seizoen einde.

Het clubje mocht door zijn goede prestatie in de eerste periode nog meedoen aan de eindronde. In het verre Hoei werd nog knap gespeeld, maar de kous was af. Meteen het einde van het verhaal.

Normaal gezien volgt er in een sprookje nu de zin: "En ze leefden nog lang en gelukkig ...". Die zin kunnen we echter niet toevoegen omdat het vertelseltje hier niet stopt, en maar goed ook. Toch is het mijn oprechte wens dat onze club zijn eigenheid behoudt. En dat we dus wel nog lang en gelukkig leven. We zijn met doorgedreven inzet van heel veel mensen terug op het nationaal niveau beland, maar we moeten zeker ook niet verder springen dan onze stok lang is. Recente voorbeelden van andere clubs zijn zeker een vast een waarschuwing. Denken we maar aan Belgica Edegem, dat na twee opeenvolgende degradaties volgend seizoen in Derde Provinciale zal spelen of aan Tubantia Borgerhout, dat in vereffing gaat. En ook het 'geval' Racing Mechelen is genoegzaam bekend. Financiële avonturen zijn dus absoluut uit den boze ...

Het seizoen 2009-2010 was een woelig jaar voor onze club met extreme ups en downs. Daardoor zitten heel wat mensen die onze club volgen nu met een gemengd gevoel. Er zijn het afgelopen seizoen heel wat zaken gebeurd in onze club, misschien té veel zaken voor één seizoen. Er zijn wellicht ook foute beslissingen genomen of verkeerde inschattingen geweest, maar dat weet je altijd pas achteraf. Toch lijkt het me in dit tussenseizoen gepast om even na te gaan waarvoor onze club staat. Naar mijn eigen bescheiden mening is dat een club die gezond ambitieus wil zijn. Twee woorden die mekaar zeker niet tegenspreken maar integendeel mekaar aanvullen. Gezond omdat onze club realistische vooruitzichten wil stellen. Ambitieus omdat onze club zijn blik richt naar de toekomst. Gezond ambitieus moet dan ook het motto zijn voor onze club de komende jaren. Altijd weten waarvan we komen maar ook de baan uitstippelen waar we willen naar toe gaan.

Dat is meteen ook mijn eindpunt bij dit geheel eigen jaarverslag. Een heel andersoortig jaarverslag dan U van mij gewoon bent, met enkele doordenkertjes. Ik hoop dat jullie allemaal, beste clubleden, belangrijke schakels binnen onze club zult blijven, ieder met zijn capaciteiten, ieder met zijn inzet. Want weet dat het in de eerste plaats door jullie is dat onze club bestaat en kan verder blijven bestaan.

Ik dank U van harte en kijk nu al met U uit naar het komende seizoen 2010-2011.

Geert Speelman
zaterdag 29 mei 2010